

Statsbanernes Takster, og jeg haaber at kunne gennemføre det — naturligvis havde jeg sikret mig Bemyndigelse til overhovedet at føre en Forhandling derom. Da saa Sagen foreligger paa den Maade, maa der føres en Forhandling med de forskellige Partier om, hvorledes de stiller sig dertil, og saa er det, at Partiet Venstre giver mig den Besked, at man ikke kan gaa ind paa at forhøje Ejendomsskylden og Statsbanetaksterne samtidig. Jeg maa gaa ud fra, at det kun er et Flertal i Partiet, der stiller sig paa den Maade. Jeg kan umulig tænke mig, at dette Partis Minister ikke skulde have nogen Indflydelse i sit eget Parti. Jeg kan ikke tænke mig, at han, fordi han gaar ind i Ministeriet, dermed taber al Indflydelse i sit Parti, naar han dog samtidig vedbliver at være Formand for Partiet. Jeg ser, at han er fuldkommen enig med mig i, at det er ganske berettiget at forhøje Ejendomsskylden med dette ringe Beløb. Men skønt Sagen altsaa ligger saaledes, forkaster Partiet Venstre denne Mulighed for en Overenskomst. Efter at man har høvet dette Spørgsmaal om en Forhøjelse af Statsbanetaksterne til Himmelen og sagt, at det er en uforsvarlig Jernbanepolitik, der drives her i Landet, at den paa enhver Maade er forkastelig, viser det sig, at da man kan faa den Forøgelse af Taksterne, man ønsker — og det kan baade det konservative Folkeparti og Partiet Venstre —, saa forkaster man det for ikke at paalægge en Gaardmand en Forhøjelse af 55 Øre pr. 1,000 Kr. Hvis Statsbanetaksterne forhøjes med 25 pCt., kan det — jeg regner med Indtægterne, som de er anslaaede paa Finansloven — give noget saadant som 15 Mill. Kr. Der er paa Finansloven anslaaet en Indtægt af Statsbanerne for Gods- og Personbefordring af ca. 60 Mill. Kr.; med en Forhøjelse af 25 pCt. vil man altsaa, naar man antager, at Indtægten holder sig, komme op paa en Indtægtsforøgelse af 15 Mill. Kr. Men naar man kan faa det, vover man ikke at gaa ind derpaa, fordi man risikerer, at en Gaardmand, som sidder med en Gaard til 30,000 Kr., skal betale 15 Kr. mere i Ejendomsskyld. De 15 Mill. Kr. paa den ene Side, Gaardmanden med de 15 Kr. paa den anden Side — man vælger Gaard-

manden. Han maa ikke paa nogen Maade komme til at betale de 15 Kr. Statsmanden paa den ene Side, Gaardmanden paa den anden Side — Gaardmanden gaar igennem, Statsmanden, som er saa ivrig for at faa Indtægterne forøget, betyder ingenting. Saaledes ligger Sagen. Jeg har derfor maattet rette noget paa den ærede Ordførers Fremstilling, thi man vilde vist ikke uden dette have forstaaet, hvorledes det i Virkeligheden er gaet for sig.

Nu kan man naturligvis vende det om og spørge mig, hvorledes jeg kan forsvare ikke at modtage disse 15 Mill. Kr., der tilbydes mig, blot fordi jeg har krævet 3 Mill. Kr. paa anden Vis. Dertil vil jeg sige, at jeg har jo aldrig ment, at jeg burde kræve disse 15 Millioner. Jeg har ment, at det var forsvarligt ikke for Øjeblikket at forhøje Statsbanernes Takster, fordi det er ganske særlige Omstændigheder, der i Øjeblikket foreligger, og der maaske ikke er særdeles stor Grund til at gøre det dyrere i Øjeblikket at sende Varer med og at rejse paa Jernbanen. Endelig har jeg ment, at naar man er i Færd med at standse Jernbanedriften, betyder det ikke saa meget i Øjeblikket, at man forhøjer Taksterne. Men det Ansvar maa jeg altsaa tage. Jeg vilde ønske, at jeg kunde begribe, hvorledes de to Partier kan tage det Ansvar, at de, efter at de har sat deres finansielle Politik ind paa at faa Statsbanetaksterne forhøjet, saa, naar der tilbydes dem en Forhandling derom og en Mulighed for at faa det gennemført, lader den falde til Jorden for ikke at risikere, at Ejendomsskylden gaar saa meget op som med 55 Øre pr. 1,000 Kr., hvilket altsaa for en Ejendom i København til 100,000 Kr.s Ejendomsskyld vil betyde en Forøgelse af omtrent 50 Kr., en Udgift, som, fordelt paa Lejerne af de forskellige Boliger, neppe vil kunne mærkes. Saaledes maa jeg tillade mig at rette, hvad den ærede Ordfører har sagt. Forhandling er blevet tilbudt, og den er blevet afslaaet — om der senere kan komme noget ud af det, ved jeg ikke. Jeg maa undvære de 3 Mill. Kr. i Ejendomsskyld, som jeg havde tænkt mig, at Staten skulde have i Indtægt, men jeg kan paa den anden Side kun udtrykke min Glæde over, at der til Gengæld sikres mig den over-